

A próféta becsülete - gondolatok évközi 14. vasárnapra

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-04)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/a-profeta-becsulete-gondolatok-evkozi-14-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-09-16 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 14. vasárnapra.
Az evangélium ide kattintva olvasható.

1. Emberfia, elküldelek téged... a pártütő nemzethez...! (Ez 2,2-5)

A Jeruzsálem pusztulását kétszer is megélő Ezekiel próféta a Kr. e. 6. században működött. Ebben a részben meghívásának történetét mondja el. A próféataság, ha Isten Lelke irányítja, akkor is értelmet nyer, ha visszautasítják, ha keserű tapasztalatokkal jár, hiszen a próféta egész valóját, énjét kiszolgáltatja az isteni szónak, és tudatában van annak, hogy küldetést teljesít. A próféta nem lehet megalkuvó, hiszen akkor megbízóját csapná be.

2. Legszívesebben... gyöngeségeimmel dicsekszem..., mert amikor gyöngye vagyok, akkor vagyok erős. (2Kor 12,7-10)

Szent Pál frappánsan fogja meg a kegyelem és a küldetést teljesítő személy találkozását. Isten emberének nem saját képességeiben, teljesítményeiben van az ereje. A kegyelem titka sokszor épp gyengeségeinkben mutatkozik meg. Hogy ne

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-04)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

váljunk önhitté, néha fogyatékoságainkon keresztül is átsugárzik az isteni jelenlét. A Krisztus követtségében járó apostolnak nehezebb esik saját megvalósításaival dicsekedni, de ha a helyzet kikényszeríti, magával Istennel dicsekszik.

3. Nem az ács ez...? És megbotránkoztak benne... (Mk 6,1-6)

Márk evangélista arról tudósít, hogy Jézus hazamegy Názáretbe. A Tibériástól mintegy 30 km-re, nyugatra fekvő, 350-400 m tengerszint felett elhelyezkedő település akkoriban inkább egy jelentéktelen falucska volt. Helytörténészek szerint Kr. u. 67-ben a rómaiak Jaffával együtt lerombolták, s csak később épült újjá. Ezért is nem említi az Ószövetség.

Jézus szülőhazájában misszionál. Szombat lévén bemegy a zsinagógába, ahol gyermekora óta rendszeresen megfordult, ahol a rabbik írni-olvasni tanították. Megragadja az alkalmat, és beszédet mond: tanít Isten országáról, amely vele érkezett el. Falusfelei csodálkoznak és álmélgodnak az időközben híressé vált földijükön, de végső soron megbotránkoznak rajta. Nem azt mondja, amit szeretnének hallani... Már „befutott” rabbiként tér haza, mégsem hisznek benne. Egyszerűen nem veszik komolyan, mert ismerik... Azt hiszik, ismerik őt, hiszen az

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-04)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

ács József és Mária fia. A rokonság is ott él. Leragadnak a kezdeti tapasztalatoknál. Nem nézik ki az ács fiából, hogy Isten fia. *Honnan vette ezeket - kérdik?* A felkínált üdvösség ajándékát elutasítják, a csoda lehetetlenné válik.

Sokszor pontosan azok nem vesznek minket komolyan, akik azt hiszik, a legjobban ismernek... Talán büszkék ránk, talán jólesik a velük való kivételezés, netán az anyagi segítség, de hamar helyre szeretnének tenni, és nincs előttük tekintélyünk. Az emberi ismeretség nagyon törékeny. A másik gyöngéjét kitapogatva az a benyomásunk, nem kell „meghatódnunk” tőle, hiszen egy szállal sem különb, mint mi. Nem csak papoknak vannak erről keserű tapasztalatai. Előítéletekkel, furcsa elvárásokkal, felületes ismeretekkel skatulyázunk be embereket - vezetőket és prófétákat egyaránt -, magának Istennek is megköjtjük a kezét. Pont ő beszél?...

A názáretieknek Isten földi „származása” jelentette a botrányt, a hit akadályát. Jézust övéi is félreértik. A zsinagógában az imént bölcs mester egyszer csak eltávolodik tőlük. A tanítványokat is meglepi Jézus elcsüggedése. Az evangélista meg is jegyzi: elcsodálkozott a názáretiek hitetlenségén. Nem is tehetett köztük csodát. Mi ez a kemény ellenállás az emberben, amely a kegyelem erejét is megtörheti? Lehet ugyan „védekezni” csalódással, rossz tapasztalatokkal, hitelvesztéssel, az önjelölt próféták és guruk elszaporodásával, de a hit akkor is befogadókésztséget kíván. Ha elzárjuk előle magunkat, Isten nélkül szánalmasan

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-04)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

szegényebbek leszünk és magunkra maradunk. Káros előítéleteink, kaptafára gyártott képzeink és csőlátó közhelyeink boldogságunkat gátolják. Holott az emberi gyengeségek dacára hagynunk kellene egy kis rést az isteni kegyelemnek, hogy azon magát átverekedve, akarattal találkozzunk, felragyogjon életünkben is a csoda. Isten itt van köztünk. Őt is lakva ismerjük meg... Ne megbotránkozzunk Jézus szavain. Tudjunk olvasni a prófétai jelekből, állandóan mélyítsük hitünket, hogy Isten meglepetései is beleférjenek. Engedjük be Istent életünkbe prófétáin keresztül. Mert ha elzárkózunk, ő „tehetetlen” marad, és még a port is lerázva lábáról, továbbmegy, mint Jézus Názáretből. Oda, ahová befogadják.

Szerző: Sebestyén Péter (2021-07-04)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma